Geacht college en raadsleden,

Mijn naam is Ellen Dermois uit Tweede Exloërmond, voorzitter Giga Twaide Mond. Dank dat ik vanavond gebruik mag maken van het spreekrecht.

Negenentwintig jaar geleden ontstond in ons dorp het Stratenmakersfestival. Met een groep enthousiaste vrijwilligers hebben we dat opgebouwd tot een evenement waar het dorp trots op kon zijn. Toen de belangstelling terugliep, stonden Alita en ik voor een keuze: stoppen of opnieuw beginnen.

We kozen voor het laatste.

Onder de naam **Giga Twaide Mond** zijn we verdergegaan. Niet met één evenement per jaar, maar met meerdere activiteiten voor jong en oud. Activiteiten die zorgen voor verbinding, gezelligheid en ontmoeting. Activiteiten die een dorp leefbaar maken.

En alles wat wij doen, doen wij vrijwillig.

Het bestuur bestaat uit mensen met banen van veertig uur of meer per week. Iedereen zet zijn eigen kennis, talenten en vrije tijd in voor het dorp. Niet omdat het moet, maar omdat wij vinden dat een dorp sterker wordt als mensen zich voor elkaar inzetten.

Maar, waar we vroeger een evenement konden organiseren met een eenvoudig aanvraagformulier van één A4, is dat tegenwoordig een compleet dossier geworden. In de afgelopen jaren hebben we steeds meegedacht, ons aangepast en alle extra regels geaccepteerd. Dat hoort erbij.

Alleen merken wij dat er een grens is bereikt.

Waar vrijwilligerswerk vroeger energie gaf, kost het tegenwoordig steeds vaker frustratie.

We moeten steeds meer documenten aanleveren, gegevens opnieuw insturen, gesprekken voeren, vergunningen aanpassen en telkens weer nieuwe vragen beantwoorden. Soms ontvangen we aanmaningen terwijl alles al betaald is. Soms blijken documenten die wij hebben aangeleverd zoekgeraakt. Soms krijgen we een bericht dat wij een vergunning moeten aanvragen voor een evenement waarvoor we die vergunning al hebben ontvangen.

Het zijn misschien losse voorbeelden, maar bij elkaar opgeteld is het een patroon geworden.

Een voorbeeld daarvan zijn de spandoeken voor ons evenement. Die stonden al zes weken zonder probleem. Vier dagen voor het evenement moesten ze plotseling worden verwijderd omdat ze niet op de aangewezen plekken stonden. We hadden ze juist verplaatst omdat we vonden dat de zichtbaarheid voor het verkeer daar beter was. Veiligheid stond voor ons voorop. Maar op die locatie bleek ineens een extra vergunning nodig.

Een ander voorbeeld is het evenement **Fiets 'm d'r In**. Met toestemming van het Drents Landschap en aanvankelijk enthousiaste reacties zijn wij aan de slag gegaan. Vrijwilligers werden ingezet, materialen werden besteld en kosten

werden gemaakt. Uiteindelijk bleek het toch niet mogelijk omdat gebruik van open water niet werd toegestaan. Tegelijkertijd zien wij vergelijkbare activiteiten in omliggende gemeenten wel plaatsvinden. Dat roept vragen op en zorgt voor onbegrip.

Ook bij veel kleinere zaken lopen we vast. Containers die jarenlang zonder problemen konden worden opgehaald en teruggebracht, leveren tegenwoordig een reeks telefoontjes, e-mails en extra regels op. Op zichzelf lijkt het misschien niet veel, maar voor vrijwilligers betekent iedere extra handeling extra tijd, extra moeite en extra frustratie.

En dat is precies waar het ons om gaat.

Wij begrijpen heel goed dat regels nodig zijn. Wij begrijpen ook dat veiligheid belangrijk is. Niemand vraagt hier om regels af te schaffen.

Maar er zit een groot verschil tussen regels handhaven en vrijwilligers ontmoedigen.

Steeds vaker hebben wij het gevoel dat we eerst moeten bewijzen waarom iets níet mag, terwijl we juist hopen op een gemeente die meedenkt hoe iets wél mogelijk kan worden gemaakt.

En dat gevoel hoor ik niet alleen binnen onze stichting. Ook andere verenigingen en organisaties geven aan tegen dezelfde problemen aan te lopen.

Dat maakt ons zorgen.

Want als vrijwilligers afhaken, verdwijnen er niet alleen evenementen. Dan verdwijnen ontmoetingen. Dan verdwijnt verbinding. Dan verdwijnt een stukje leefbaarheid uit onze dorpen.

Voor Giga Twaide Mond is de maat inmiddels bijna vol. En eerlijk gezegd doet dat pijn. Niet omdat we geen zin meer hebben om ons in te zetten voor ons dorp, maar omdat het steeds moeilijker wordt gemaakt om dat met plezier te blijven doen.

Daarom vraag ik u vanavond niet alleen om hiernaar te kijken, maar vooral om hier iets aan te doen.

Zorg ervoor dat vrijwilligers weer voelen dat de gemeente naast hen staat in plaats van tegenover hen. Zorg ervoor dat kleine evenementen niet worden behandeld alsof het professionele commerciële organisaties zijn. Zorg ervoor dat betrokken inwoners die iets voor hun dorp willen betekenen worden geholpen in plaats van ontmoedigd.

Want het zou toch ontzettend zonde zijn als een organisatie die al bijna dertig jaar met liefde activiteiten organiseert voor Tweede Exloërmond moet stoppen, niet omdat er geen vrijwilligers meer zijn, maar omdat de regels en procedures uiteindelijk sterker blijken dan het vrijwilligerswerk zelf.

Dank u wel.